

παραβολές

Ουδέν κακόν αμιγές καλού

Παραμύθια! Και αδιέξοδα έχει η δημοκρατία, και καταστροφές. Και η λαϊκή ψήφος δεν είναι απαραίτητως σοφή, όπως λένε οι κόλακες της. Με τη λαϊκή ψήφο φτάσαμε ως εδώ. Η λαϊκή ψήφος νομιμοποίησε τη συναλλαγή και το κομματικό κράτος, τη σύνταξη με δεκαπέντε χρόνια δουλειάς, τις εκβιαστικές αγροτικές επιδοτήσεις, τη δημιουργία άχρηστων φορέων στο Δημόσιο και την εισαγωγή της κουτσής Μαρίας στα ΑΕΙ. Και, ως έσχατο κατόρθωμα, η λαϊκή ψήφος συνέθεσε το κοινοβουλευτικό σκηνικό του κλαυσίγελου, αναδεικνύοντας βουλευτές ανθρώπους που σε άλλες εποχές θα ήταν απλώς «ψώνια» στα καφενεία. Η δημοκρατία αποτυπώνει αυθεντικά το περιβάλλον της. Και αν οι κοινωνίες εκλέγουν караγκι-όζηδες, αυτό κάτι σημαίνει και για τις κοινωνίες.

Αλλά επειδή, αιώνες τώρα, δεν έχει προκύψει τίποτε καλύτερο από την κοινοβουλευτική δημοκρατία (αυτήν που οι εχθροί της αποκαλούν «δυτικού τύπου», λες και υπάρχει ανατολικού), οι κανόνες είναι αδιαπραγμάτευτοι. Η πλειοψηφία αποφασίζει. Και μια που πάλι πήραμε το δρόμο των εκλογών, α-

ΤΟΥ ΜΑΚΗ ΒΟΪΤΣΙΔΗ
mvoitsidis@gmail.com

τραβήξουμε ως το τέλος του. Δεν έχει νόημα να προσπαθείς να πείσεις τη Γιαταγάνα, τον Κουίκ, τη Ραχάλ, την

Τζάκρη και την Ξουλίδου. Ακόμη και να συγκεντρωθούν οι ψήφοι για να εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας, αυτή η χώρα δε θ' αλλάξει. Θα συνεχίσει όπως εδώ και πέντε χρόνια. Η μια πλευρά θα διαπραγματεύεται κουτοπόνηρα με τους δανειστές, η άλλη θα υπόσχεται τον ουρανό με τ' άστρα, και οι δυο μαζί, θα συνεχίσουν να εκπαιδεύουν την κοινωνία να πιστεύει ότι το πραγματικό ζητούμενο είναι να μην αλλάξει τίποτε.

Εντέλει, ίσως έχουν δίκιο όσοι πιστεύουν ότι η καταστροφή είναι όχι μόνο αναπόφευκτη αλλά και απαραίτητη. Ότι, αν η Ελλάδα δε ζήσει τα χειρότερα και αν δεν καταλάβει τι σημαίνει πράγματι ανθρωπιστική καταστροφή -αυτή που έζησαν στην Κατοχή οι πατεράδες μας, όχι αυτή που παρουσιάζουν οι πρωινατζήδες του λαϊκισμού- δε θα εκτιμήσει ποτέ όσα της εξασφαλίζει η παρουσία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την ΟΝΕ. Θα υμνεί τα Δεκεμβριανά, θα λυπάται που το '49 δε νίκησε ο Ζαχαριάδης, θα θαυμάζει τον Τσάβες, θα παραμυθιάζεται για δάνεια από Ρώσους και Κινέζους, θα απαιτεί μόνιμη και σταθερή δουλειά στο Δημόσιο, συντάξεις από χρεοκοπημένα ταμεία, εξοχικό με δανεικά κι αγύριστα, μέρες Ανδρέα Παπανδρέου και Κωστάκη Καραμανλή, ΣΥΡΙΖΑ, νταούλια του Τσίπρα και Ζουρνάδες του Στρατούλη. Θα γουστάρει καταλήψεις, θα κρυφουθαυμάζει τρομοκράτες και θα συνεχίσει να οπισθοδρομεί παπαγαλίζοντας προσοδευτικά τοπίατα.

Ποιος ξέρει; Ίσως αυτό είναι το τίμημα. Αν δε χαθεί μια γενιά, δεν θα ευτυχίσει η επόμενη να ζήσει σε μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα.